

Any 2009. Programa núm. 5

2 – 15 març 2009

FilmoTeca

de Catalunya

The Woman in the Window
de Fritz Lang

Francisco Regueiro

The Heavies

De Galileu a Hal, l'astronomia vista pel cinema

Centenari de Joseph L. Mankiewicz

El film del mes

El documental del mes

Aula de cinema

Francisco Regueiro

L'any 2006, l'Associació Espanyola d'Historiadors del Cinema va atorgar la Medalla d'Honor al director Francisco Regueiro. I ara a la Filmoteca li retem un homenatge que ens permetrà acostar-nos a una part important de la seva filmografia farcida de títols que han tingut una minsa difusió comercial. Us convidem a descobrir-los i a participar al col·loqui amb el director mateix, que estarà present a la nostra sala el dimarts 10 de març, a partir de les set de la tarda. També farem una taula rodona sobre el director, en què hi participaran Jordi Colominas i Julián, José Enrique Monterde, Esteve Rimbau i Julio Pérez Perucha, i es projectarà el film *Duerme, duerme, mi amor*. Agraïments: Francisco Regueiro, Filmoteca Española, Video Mercury Films, S.A., Jet Films, S.A. i Tornasol Films.

Caricaturista en el seu Valladolid natal, futbolista (extrem esquerre), dibuixant (en el vertebral setmanari *La Codorniz*), escriptor (Premi Sésamo l'any 1961), cultivador de la pintura en el decurs de les seves llargues i obligades estades en els seus quaters d'hivern, Francisco Regueiro (1934) es llicencià en Direcció a l'IIEC-EOC el 1962 amb el seu germinatiu exabrupte SOR ANGELINA, VIRGEN (que gairebé li costa no ser aprovat per unes estupefactes autoritats acadèmiques), breu peça que condensa algunes característiques de la seva cosmovisió: el desfici marc familiar, l'hostil entorn social i la repressió religiosa. Debutant en el cinema industrial amb la més cautelosa EL BUEN AMOR (1963), afaible crònica minimalista d'una descoratjada excursió pels intersticis narratius de la qual es colen esclats de ferotge

negror, el film següent (AMADOR, 1965), distanciat però agre retrat d'un assassí de dones, es constituí en involuntari model reduït del desenvolupament de la primera fase de la seva carrera: pertinençment mutilat, esgaiat i retorçat per una indignada Censura (i que no es va resoldre a «desapareixer-lo») és índex de les contradiccions existents entre aperturistes i carcellers en el si de les institucions cinematogràfiques de l'època el film va arribar a les pantalles tan desconjuntat com cert personatge de la browniana FRE-AKS. Escarmentat, Regueiro va intentar conciliar la seva justament aspra mirada amb les conveniències cinematogràfiques de l'època (i del productor Elías Querejeta), il·luminant, en precari equilibri, SI VOLVEMOS A VERNOS (1967). Potser persuadit de tenir a la seva disposició una capacitat de maniobra que li evités enutjoses martingales, Regueiro llisca cap a un corrosiu radicalisme tan intempestiu com inconvenient, tenint en compte el període de progressiva, i violenta, descomposició franquista en què se substancia: ME ENVENENO DE AZULES (1969) aborda l'extrafolari retrat familiar d'un candidat al parricidi; CARTA DE AMOR DE UN ASESINO (1972) postula el crim en sèrie com a emanació natural de la societat provinciana, atrabiliària reflexió que va encolerir al seu productor (Querejeta); DUERME, DUERME, MI AMOR (1974) vehicula una hilarant mirada sobre la institució matrimonial entesa com a territori bromós, domini de l'absurd, condensador de pulsions homicides i lloc geomètric d'insatisfaccions i desarrelament; la insòlita LAS BODAS DE BLANCA (1975) reprèn còmodament les batzegades matrimonials... Primer resultat de tan corrosives proposicions: pel·lícules sense estrenar o presentades en pessimes dates estiuenques i en marginals

Duerme, duerme, mi amor de Francisco Regueiro

circuits de reestrena, quan no aparegudes amb sensible retard. Segon: Regueiro és desallotjat del territori del cinema espanyol al llarg de deu llargs anys. La construcció d'un estil concordant amb semblant firmament es materialitzarà amb la mirada posada en unes conspícues tradicions hispàniques (crueltat, picaresca, esperpent) que seran reconsiderades a través d'una heterodoxa mixtura d'eixutor castellana i descaradura surrealista. De Quevedo a Valle, de Goya a Solana, i perdó pel tòpic, Regueiro torna a collar, produint oxidades raspadures com a residu, la canònica formulació esperpèntica: l'observació elevada i l'esglai moral s'exerceixen sobre la realitat que circumda Regueiro; la dissolvent irrisió del resultat ens concerneix directa i indiscriminadament, submergint-nos en la fantasmagoria. Així es manifesta amb agressiva finor a PADRE NUESTRO (1985), DIARIO DE INVIERNO (1988) i MADREGILDA (1993). Res més previsible que l'AEHC concedís a Regueiro la Medalla d'Honor l'any 2006 (en companyia d'un altre cineasta bandejat: J.L. Romero Marchent). I, igualment, que el nostre home faci uns altres quinze anys que està expulsat dels dominis del cinema espanyol.

Julio Pérez Perucha (president de l'AEHC) ▶

The Heavies

Reprenem amb aquest cicle dedicat als *Heavies* l'homenatge als actors secundaris iniciat l'any 2006 amb el cicle «Al costat del protagonista». D'aquella visió panoràmica centrada a reivindicar la figura de l'antagonista, passem enguany a centrar-nos en una de les tipologies de personatge més arquetípiques del cinema: els «durs» de la pel·lícula.

Aquests homes durs, personatges que a primer cop d'ull semblen perfilats amb línies molt simples, donen, si els mirem amb una mica més d'atenció (i d'intenció), un espectre interpretatiu enormement ric que acostuma a posar el protagonista contra les cordes, els dona la seva veritable dimensió i arriben a fer, en alguns casos, revisions potentíssimes de l'arquetip. Aquests homes durs, perfectes delinqüents, policies corruptes, enigmàtics molts d'ells i sovint perde-

dors ens faran percebre, sota les faccions d'actors tan remarcables com ara Dan Duryea, Lee Marvin, Lee J. Cobb, Samuel L. Jackson, Joe Pesci o Josh Brolin, la justa mesura del que suposa viure sempre a la corda fluixa.

Els homes durs no ballen

Els homes durs, els homes tristos, els homes violents. Acostumats a la solitud, valoren el silenci. Parlen poc, només el que cal.

De vegades parlen a cau d'orella; però poden escopir paraules amb el ritme d'una metrallera.

Són metòdics, necessiten autodisciplina perquè en el fons són dèbils. Coneixen els perills i saben que poden tornar a caure amb facilitat.

Es mouen en tota mena de fronteres, sempre en el límit.

Experimenten una tensió interna permanent. Tots tenen un

passat.

Viuen en grans ciutats. El negoci està allà.

Es fan moltes preguntes, però tenen poques respostes.

El delicte els iguala.

Estan sols.

Parcs, concisos, exactes, curiosos. Decidits, tossuts, obsessius.

Dubten.

Molts d'ells són professionals: periodistes, policies, investigadors privats, traficants, advocats, polítics... Alguns vagabundegen a la deriva.

Cerquen quelcom: alguns cerquen justícia, d'altres cerquen poder: molts cerquen venjança.

A d'altres, els interessen els calés. I prou.

Alguns defensen el sistema. La resta utilitza el sistema en benefici propi.

N'hi ha que cerquen la veritat i n'hi ha que en fugen.

Recorren o poden recórrer amb facilitat a la violència.
Es mouen entre llums i ombres. La cosa mai no està del tot clara.
Corren en línia recta, a voltes sense saber ben bé cap a on.
Alguns són molt ambiciosos. Ferotges, cecs, autèntiques bèsties.
Abunden els cíncics, alguns molt aguts.
No acostumen a repetir les coses.
Uns descobreixen món, d'altres l'oculten.
Freqüenten els carrerons sense sortida.
La majoria no té res semblant a una llar a on tornar.
Deixen anar sentències. Llçons que et dona la vida. Com si en sabessin.
Es fan passar per qui no són. Molts han oblidat el seu nom.
Són freqüents les velles amistats traïdes. Es veuen obligats a revisar el passat que volen oblidar.
Hi ha jerarquies. El món està jerarquitzat.
Pot haver-hi una família. Una gran família. Un niu d'escurçons. Tots s'estimen molt la mare.
Si tenen família acostumen a perdre-la.
N'hi ha que no tenen ningú. N'hi ha de perduts.
Els interessa la redempció. Tenen el sentit del sacrifici.
S'autoimmolen si cal.
Però van escassos d'esperança. No la necessiten.
Una mica psicòpates.
De vegades parlen sols.
Van lleugers d'equipatge. Maleta petita.
Són dels que agafen trens i autobusos.
Prefereixen que hi hagi mirall rere la barra dels bars i s'asseuen davant de portes i finestres, mai d'esquena.
Miren molt.
Aguanten bé els cops. Són resistents.
La majoria van sols. D'altres formen bandes.
Poden arribar a ser molt amenaçadors. Mecanismes a punt d'explotar.
Els agraden les putes.

En alguna ocasió, ajuden els vells.
Poca fe en l'ésser humà, molt poca. Són escèptics.
S'han equivocat moltes vegades.
Paguen pels seus pecats.
Paguen els deutes, però no paguen els impostos.
Tenen habilitats tècniques. Saben fer les coses...
S'observen els uns als altres, a ambdós costats de la llei. Es reconeixen. Són iguals.
Si la cagues, estàs mort.
Quan ningú no els veu, poden plorar.
La vida quotidiana els pesa com una llosa.
El més normal és que surtin de nit. Sopen a les barres dels bars. Sopen malament.
Són esquius.
Són rotunds.
Tenen les seves raons, algunes molt nihilistes, però les tenen.
I tenen un codi de comportament. Generalment molt estricta.
No solen tenir interlocutor. Estan sols. (Això els ho posa més difícil als guionistes).
Hi ha delinqüents i hi ha ciutadans. S'assemblen molt.
Les seves relacions amb el sistema són creuades, transversals. De xoc.
I les relacions sentimentals amb freqüència estan castrades de forma traumàtica: assassinat o traïció.
Misogínia. La dona: o puta o en un pedestal. La perdició o la salvació.
Poden arribar a ser molt tendres.
Però no ballen.
Cerquen també la redempció en l'amor. Cerquen consol.
La abnegada muller, probable víctima. Cànon clàssic.
Recorden paradisos perduts.
S'han equivocat amb anterioritat.
Els interessa la fidelitat. En l'amor, en l'amistat i en els negocis.

Tenen una debilitat. Aquesta és la qüestió.
No tenen on amagar-se.
De vegades s'enfronten al conjunt de la societat. Frontalment.
La majoria exerceix una virilitat sense fissures.
Poden planxar-se la camisa si cal.
Solen anar armats.
Són molt discutibles. Tant pel que fa a les seves raons com als seus mètodes.
Cansats, són encara més perillosos.
No tenen perquè ser cruels. Alguns ho són.
Treballen per a d'altres amb freqüència. Accepten encàrrecs.
Són els nostres contemporanis. Es creuen amb nosaltres pel carrer. Coneixen l'horror.
El destí és una ombra present. La fatalitat és la seva companya de viatge.
Són reflexius. Somnien?
Més val que siguin intel·ligents.
La majoria són autèntics fills de puta.
Se la juguen. Mai no hi guanyen res.
Els va l'hivern. La roba protegeix.
A ple sol també poden lluir. Amb ulleres fosques.
Alguns es mouen per odi. No solen durar.
D'altres pretenen canviar de classe social. Aconseguir «el cim del món». Ho aconsegueixen, però exploten.
També hi ha coses més importants que el diners.
Fan allò que han de fer.
Tenen sang freda.
S'enfronten a la seva darrera oportunitat.
Gairebé tots acaben morts.
Fi.

Enrique Urbizu (*Los hombres duros no bailan*) El personaje en el cine. Del papel a la pantalla (extractes), *Calamar ediciones*. Madrid, 2007) ▶

▶ De Galileu a Hal, l'astronomia vista pel cinema

Del 2 al 30 de març la Filmoteca de Catalunya, amb la col·laboració del departament d'Astronomia i Meteorologia de la Universitat de Barcelona, projectarà cada dilluns al vespre un film de temàtica relacionada amb el món de l'Astronomia. Hem previst: *Solaris* d'Andrei Tarkovski, *Contact* de Robert Zemeckis, *Space Cowboys* de Clint Eastwood i *2001 A Space Odyssey* de Stanley Kubrick. La inauguració del cicle, el dilluns 2 de març a les 19:00 h, es farà amb el film *Forbidden Planet* de Fred McLeod Wilcox, i comptarà amb una taula rodona on es tractarà de plantejar, debatre, explicar i entendre qüestions relacionades amb el rol de l'astrofísica a la nostra societat i, en particular, al món del cinema. En aquesta taula rodona hi participaran Manuel Moreno, Cesca Figueres, Alberto Manrique i, com a moderador, Pol Bordas.

Eppur si muove...

I arribà Galileu Galilei, de tarannà agut i anticonformista, orgullós, irònic, polèmic, literat i físic, amant de la discussió, treballador, artesa, creador de nous instruments i experiments. Li devem els fonaments de la física moderna, el plantejament del mètode científic. Treballant amb imans i

termòmetres, estudiant el moviment i la mecànica, deduint lleis, Galileu estava convençut que la realitat només es podia conèixer a través d'experiments que empressin instrumentació perfeccionada adequadament. Tot observant el cel amb el telescopi va descobrir un univers desconegut: la Lluna no era llisa, sinó que comptava amb muntanyes i mars, les estrelles visibles eren només una petita part del que formava la Via Làctia, que de fet no era un núvol, sinó una agrupació nombrosíssima de cossos celestes. Va entendre que el Sol també girava sobre el seu eix, i va descobrir que a la superfície hi apareixien regularment taques. Les conclusions de Galileu obligaven a acceptar que podia haver-hi més de set planetes, malgrat que set fossin els dies de la Creació, els pecats capitals o les virtuts teològiques; el Sol deixava de ser un cos perfecte, diví. Veloc resposta: es negà l'autenticitat del telescopi, al qual atribuïren errors causats per les lents que el constituïen. Galileu, però, no s'hi conformà; va construir desenes de telescopis i els regalà als amics, erudits i prínceps d'arreu d'Europa. Galileu desafia la societat tradicionalista i l'Església. El món acadèmic i el poder eclesiàstic entengueren que les afirmacions de Galileu podien fer trontollar la seva hegemonia i li prohibiren fer classes i defensar en públic les seves teories. Acusat d'heretgia, fou obligat a confessar els seus descobriments com a errors. Malgrat tot, la revolució del coneixement científic havia començat. A les portes de la mort, Galileu

encara escriuria tractats on desenvoluparia consideracions i demostracions matemàtiques sobre la mecànica i els moviments locals. Definicions, conceptes, teoremes, demostracions i corol·laris formarien des d'aleshores i fins ara el cos coherent de la nova física.

L'Any Internacional de l'Astronomia commemora els quatre-cents anys des que Galileu Galilei va apuntar per primera vegada vers l'esfera celeste amb un telescopi. Per celebrar-ho, la UNESCO ha declarat l'any 2009 l'Any Internacional de l'Astronomia (AIA-2009), i ens convida a replantejar-nos el nostre lloc dins de l'Univers que ens envolta. Multitud d'esdeveniments es duen a terme a escala internacional. L'objectiu és incrementar la conscienciació científica del públic en general a través de la comunicació de troballes científiques dins del món de l'astronomia i l'astrofísica, així com la divulgació i difusió del procés de recerca i pensament crític que condueix a aquests resultats. Així mateix, es vol promoure l'accés al coneixement de la ciència fonamental, i convidar a gaudir-ne mitjançant activitats relacionades amb l'astronomia; motivar la participació dels col·lectius menys representats en el context de la investigació científica; fomentant-ne l'equilibri, i evitar discriminacions per qüestions de gènere, raça, religió i creences.

Pol Bordas ▶

▶ Centenari de Joseph L. Mankiewicz

Finalitzem el cicle dedicat a commemorar el centenari de Mankiewicz, rescatant un cop més la monumental *Cleopatra* i proposant un *divertimento*: comparar les dues versions del film *Sleuth*, la que va tancar la filmografia del mestre el 1972, amb Laurence Olivier i Michael Caine, i la del 2007, dirigida per Kenneth Branagh,

amb guió —atenció!— del premi Nobel Harold Pinter, desaparegut fa uns mesos, i on Caine hereta el personatge d'Olivier de l'anterior versió i passa el testimoni del seu al no menys atractiu Jude Law. Agraïments: Svenska Filminstitutet, Filmoteca Española i Sony Pictures Releasing de España, S.A. ▶

▶ El film del mes

Al març tindrem un altre mestre indiscutible del cinema, Vincente Minnelli, identificat generalment amb el musical, però autor també de comèdies i melodrames sublims, com ara aquest *Some Came Running / Como un torrente*, de 1958 i en cinemascop, amb Frank Sinatra i Shirley McLaine. Una pel·lícula per treure'ns, literalment, el barret, com fa Dean Martin al film. ▶

▶ El documental del mes

Des de Paral·lel 40 ens proposen *El problema dels mosquits i altres històries* d'Andrey Paounov, un film búlgar on ens mostren com una ciutat celebra la construcció d'una central nuclear en el seu entorn, tot i que poden sorgir problemes i històries soterrades que ningú no vol recordar o veure. ▶

parallel 40

Proper programa: Béla Tarr. 100 comèdies. *The Heavies*. De Galileu a Hal, l'astronomia vista pel cinema. El film del mes. Aula de cinema.

Provers cicles: Sokurov documentalista. Novíssims italians. Centenari de James Mason. Còmics x 24 ips.

DILLUNS 2

17:00

Centenari de Joseph L. Mankiewicz:
Suddenly Last Summer / De sobte, el darrer estiu

Joseph L. Mankiewicz, 1959. Int.: Katharine Hepburn, Elizabeth Taylor, Montgomery Clift, Albert Dekker, Mercedes McCambridge. EUA. VOSC. 114'

Una obra de Tennessee Williams en el guió de la qual intervingué Gore Vidal. La complexitat del seu argument, on el sexe, l'homosexualitat i el crim hi tenen un paper protagonista, fou un nou repte per a Mankiewicz. Al nostre país no es va poder estrenar fins vint anys després de realitzar-la, el motiu: «Al clima general d'embogiment en què transcorre l'acció i als impulsos eròtics que mouen els protagonistes s'hi uneix una desassenyada escena final que transcorre en un poble mexicà, tot i que es roda a la Costa Brava i fereix el subtil patritisme dels censors. L'acusen de mostrar els espanyols com a caníbals famolencs i titllen els productors de traïdors per les facilitats proporcionades» (Augusto M. Torres).

19:00

De Galileu a Hal, l'astronomia vista pel cinema:

Taula rodona sobre l'astronomia

A la taula rodona sobre el tema hi participaran els següents ponents: **Manuel Moreno**, de la Universitat Politècnica de Catalunya, **Cesca Figueras** i **Alberto Manrique**, de la Universitat de Barcelona. Actuarà com a moderador, **Pol Bordas**, també de la Universitat de Barcelona. Manuel Moreno ens introduirà a la pel·lícula de la sessió, *Planeta prohibido*.

Forbidden Planet / Planeta prohibido

Fred McLeod Wilcox, 1956. Int.: Walter Pidgeon, Anne Francis, Leslie Nielsen, Warren Stevens, Jack Kelly. EUA. VOSE. 98'

Un dels films clàssics més representatius de l'època daurada de la ciència-ficció és, sense cap mena de dubte, *Planeta prohibido*. Naus espacials, personatges arquetípics, éssers fantàstics i *gadgets*, fruit d'una tecnologia avançada, constitueixen alguns dels reclams del film. L'acció està ambientada a l'any 2200. Una nau terrestre de salvament acaba d'arribar al llunyà planeta Altair IV per esbrinar el destí d'una missió espacial anterior. El planeta es troba habitat només per un enigmàtic supervivent, el Dr. Morbius, la seva filla Altair i un curiosíssim robot, Robby, tres individus erigits en hereus de tota una civilització extingida, els Krell. I un ens invisible, el monstre de l'Id, que fa perillar la missió de rescat. Fou el primer film que va tenir una banda sonora de música electrònica.

22:00

The Heavies:

The Roaring Twenties / Los violentos años 20

Raoul Walsh, 1939. Int.: James Cagney, Priscilla Lane, Humphrey Bogart, Gladys George. EUA. VOSE. 106'

Crònica sobre el destí de tres soldats, que van prendre part en la Primera Guerra Mundial, al llarg de deu anys, durant la dècada de la Llei seca americana. Un es convertirà en advocat, però els altres no troben feina i esdevenen gàngsters violents. Amb un estil impecable –i implacable–, Walsh retrata l'ascensió i caiguda d'aquests homes. «Com tota obra superior, *The Roaring Twenties* roman tan sòlida, malgrat el temps transcorregut, com una vella catedral. Impagable testimoni d'una època conflictiva, fecundada per una colpidora força transgressora, que no descuida l'humor. Un film que radia una llum espectral, una mirada bàrbara i sense concessions, definidora d'uns éssers sense futur, perdedors de mena. Walsh ens ofereix una meditació profunda sobre la tasca autodestructora dels humans, i el material argumental de la qual es constitueix en un cos visual corpenedor que ens sorprèn per la seva senzillesa i veracitat» (Anton Merikaet-xebarria). Bogart, el tipus dur per antonomàsia del cinema, va començar interpretant personatges al marge de la societat i de la llei, fins que Huston li canvià el rumb de la carrera el 1941 amb *The Maltese Falcon*. El paper de George Hally a *The Roaring Twenties* destaca per estar dotat d'una maldat especial.

Repetició el dia 5.

DI MARTS 3

17:00

Centenari de Joseph L. Mankiewicz:
Cleopatra / Cleopatra

Joseph L. Mankiewicz, 1963. Int.: Elizabeth Taylor, Richard Burton, Rex Harrison, Pamela Brown, George Cole, Hume Cronyn. EUA. VOSC. 250'

Una de les produccions més espectaculars, arrisques i farcides d'anècdotes de la història del cinema esdevé finalment una reflexió exacta de l'altra història, la de la Humanitat. «L'interès de *Cleopatra* se centra en el treball de Mankiewicz, qui no va voler limitar-se a un típic *supershow* de Hollywood, com

la impagable versió de Cecil B. De Mille (1934). Recolzat en historiadors com Plutarc i Suetoni, en dramaturgs com Shakespeare i Bernard Shaw, la seva lectura vol aprofundir en la psicologia dels personatges i interpretar els fets històrics en què van intervenir. En aquest sentit, la pel·lícula continua vigent, tot i que certes concessions al (mal) gust espectacular esdevenen avui dia antiquades. Tot i això, la famosa seqüència de l'entrada de Cleopatra a Roma, ambiciosa operació de relacions públiques per a guanyar-se el poble de Roma, concilia molt enginyosament la Història, l'espectacle i una sàvia ironia» (José Luis Guamer).

19:30

Se suspèn la sessió per la llarga durada del film anterior

21:45

El film del mes:

Some Came Running / Como un torrente

Vincente Minnelli, 1958. Int.: Frank Sinatra, Shirley McLaine, Dean Martin, Martha Hyer, Arthur Kennedy, Nancy Gates. EUA. VOSE. 136'

Després d'una llarga absència, un escriptor torna al seu poble natal. Durant aquests anys, ha tingut temps de perdre gairebé totes les il·lusions. Un cop a casa, compartirà els seus moments amb tres personatges: un jugador, una professora i una noia ignorant. A partir de la novel·la de James Jones, Minnelli traça una incisiva mirada sobre l'Amèrica provinciana, confrontant perfectament el desencís vital del personatge principal amb la resta de personatges, advocats a viure entre la hipocresia social i la repressió dels seus autèntics sentiments. Només el personatge de McLaine aporta autenticitat i generositat de veritat. L'actriu broda un personatge que la dugué a les portes de l'Oscar.

Repeticions els dies 7, 12 i 15.

DIMECRES 4

17:00

Aula de cinema:

Senso / Senso

Luchino Visconti, 1954. Int.: Alida Valli, Farley Granger, Massimo Girotti, Rina Morelli, Marcella Marianni. Itàlia. VOSE. 118'

Fascinadora història d'amor entre una comtessa veneciana i un oficial de l'exèrcit austríac a l'època de la unificació italiana. «*Senso* és un film, permeteu-me l'expressió, multidimensional, incommensurable. Un moment emocionant a la història de l'art» (Jordi Batlle Caminal).

19:30

Centenari de Joseph L. Mankiewicz:

Sleuth / L'empremta

Joseph L. Mankiewicz, 1972. Int.: Laurence Olivier, Michael Caine, Alec Cawthorne, Eve Channing, John Matthews. Gran Bretanya. VOSC. 133'

La darrera pel·lícula de Mankiewicz, que duqué el seu gran art de la paraula als límits, és una filosòfica dissertació sobre el crim aplicat amb gust i intel·ligència. Un joc, al capdavant, on la truita es girarà en el moment més impensat. És l'adaptació d'una obra teatral d'Anthony Shaffer, que en va ser també el guionista, i que es va inspirar en la figura del compositor Stephen Sondheim i en la seva afició als jocs per crear el personatge interpretat per Laurence Olivier. La trama policíaca del film és generada per les relacions de poder entre dos homes de diferents classes socials: «He volgut accentuar en l'adaptació el contrast entre les classes i mostrar que l'intel·lectual, pel fet de ser-ho, creu ser mentalment superior a qui no n'és. És el cas d'Andrew Wyke (Laurence Olivier). Certament no és el més intel·lectual dels intel·lectuals; és pompós, però al cap i a la fi ha llegit molt i és autor de novel·les policíacques de gran èxit... Doncs bé, quan algú amb un gran poder com ell, un membre de l'alta societat, humilia els pobres i debils, pot suscitar en l'adversari un talent terrible per a la venjança, que de no existir ell, no hagués tingut cap raó de ser. I Andrew Wyke no estava preparat per a això» (Joseph L. Mankiewicz).

22:00

Sessió especial:

Sleuth / La huella

Kenneth Branagh, 2007. Int.: Michael Caine, Jude Law, Harold Pinter. EUA. VOSE. 90'

Branagh proposa aquí una nova versió de l'obra teatral d'Anthony Shaffer que va immortalitzar Joseph L. Mankiewicz. El premi Nobel Harold Pinter signa el guió del *remake* d'aquest duel d'enginyers farcit de parany i estratagemes. Respecte a l'obra mestra de Mankiewicz, Branagh canvia la mansió barroca i acollidora per una casa freda i moderna, d'aire minimalista i plena de llums de neó, espais diàfans i tecnologia punta amb sistema de videovigilància i *gadgets*, que es converteix en el tercer personatge del film. El component homoeròtic suggerit a la primera versió es fa aquí del tot evident. Michael Caine es posa ara a la pell del milionari Wyke. L'encarregat de donar-li la rèplica és Jude Law que interpreta a Tindle el qual, curiosament, per segona vegada, després d'*Alfie* repeteix un pa-

per anteriorment adjudicat a Caine.

Repetició el dia 6.

DIJOUS 5

17:00

The Heavies:

The Roaring Twenties / Los violentos años 20

Raoul Walsh, 1939. Int.: James Cagney, Priscilla Lane, Humphrey Bogart, Gladys George. EUA. VOSE. 106'

Vegeu el comentari del dia 2.

19:30

El documental del mes:

Problematic s komarite i drugi istorii / El problema dels mosquits i altres històries

Andrey Paounov, 2007. Bulgària. VOSC. 80'. Projectió en Hard-disk.

Una petita ciutat i els seus optimistes ciutadans estan a punt d'embarcar-se en un prometedor viatge. Immenses grues rovellades, inversors estrangers i els cants alegres de les animadores anuncien l'esperada construcció d'una central nuclear. Tan sols preocupats per uns mosquits gegants, els ciutadans celebren l'arribada atòmica gravant el logotip de la central a edificis i bols de sopa. Enmig de l'aparent prosperitat que pot dur l'energia atòmica, existeix un passat que ningú no vol recordar, un territori pres per secrets aterradors, històries de crims horribles que dominen la ciutat de la mateixa manera que ho fan els núvols negres de mosquits que descendeixen cap a la vila.

Repetició el dia 8.

22:00

The Heavies:

Fallen Angel / ¿Ángel o diablo?

Otto Preminger, 1945. Int.: Dana Andrews, Alice Faye, Linda Darnell, Charles Bickford, Anne Revere, Bruce Cabot, John Carradine. EUA. VOSE. 98'

Un jove arruïnat arriba a un petit poble de Califòrnia, on s'enamora de la cambrera d'un bar. En un intent per deixar d'ésser l'etern perdedor, es casa amb una dona rica que morirà poc després. Evidentment, ell serà l'objecte de totes les sospites. La construcció dramàtica és inexistent. La connexió entre les diferents seqüències està poc treballada. En canvi, la posada en escena, gairebé perfecta, i les grans interpretacions, juguen al seu favor (el *heavie* de la història és Charles Bickford, que interpreta una policia no gaire bo). Els efectes de so, la música, els decorats són emprats amb un efecte extraordinari.

Repetició el dia 6.

DIVENDRES 6

17:00

The Heavies:

Fallen Angel / ¿Ángel o diablo?

Otto Preminger, 1945. Int.: Dana Andrews, Alice Faye, Linda Darnell, Charles Bickford, Anne Revere, Bruce Cabot, John Carradine. EUA. VOSE. 98'

Vegeu el comentari del dia 5.

19:30

Sessió especial:

Sleuth / La huella

Kenneth Branagh, 2007. Int.: Michael Caine, Jude Law, Harold Pinter. EUA. VOSE. 90'

Vegeu el comentari del dia 4.

21:30

The Heavies:

Pulp Fiction / Pulp Fiction

Quentin Tarantino, 1994. Int.: John Travolta, Samuel L. Jackson, Uma Thurman, Tim Roth, Amanda Plummer, Harvey Keitel, Bruce Willis, Rosanna Arquette. EUA. VOSE. 153'

«És una declaració de principis de Tarantino. Més treballada encara que *Reservoir Dogs* en la seva estructura narrativa, que salta en el temps per explicar tres històries diferents sobre gàngsters, boxejadors i delinqüents, la pel·lícula proclama les arrels de la cultura popular en què s'ha format el director i els atorga una dimensió diferent i renovadora» (Quim Casas). Palma d'Or a Cannes i Oscar de Hollywood per a Tarantino i *Avary* com a guionistes. El film, com en l'anterior *Reservoir Dogs*, conté una gamma antològica i variadíssima de tipus durs: des de l'atractor de pa sucat amb oli que encarna Tim Roth fins a l'inquietant i calculador Mr. Wolf, interpretat per Harvey Keitel, tot i que fou Samuel L. Jackson amb el paper d'un sicari místic i il·luminat, de verb facil, qui crea el personatge més suculent.

Repetició el dia 21.

DISSABTE 7

17:00

The Heavies:

Cry of the City / El plor de la ciutat

Robert Siodmak, 1948. Int.: Victor Mature, Richard Conte, Fred Clark, Shelley Winters, Betty Garde. EUA. VOSC. 80'

Una clara mostra del talent de Siodmak que aborda el camp del cinema negre. Amb una realització vigorosa i una tècnica impecable, Siodmak narra, amb un cert to maniqueista i moralitzant, aquest relat sobre un tinent d'homicidis que ha d'investigar el cas d'un lladregot de qui va ser amic d'infància al barri que els va veure créixer. Basat en la novel·la de Henry Edward Helseth *The Chair for Martin Rome*, el film fou rodat en exteriors naturals per tal de reflectir amb realisme la connexió natural del gàngster amb la vida urbana. Envoltat de personatges secundaris genials, Richard Conte encarna amb la seva habitual solvència el gàngster patètic, cruel i egoista. Estrenada amb el títol d'*Una vida marcada*.

Repetició el dia 16.

19:30

El film del mes:

Some Came Running / Como un torrente

Vincente Minnelli, 1958. Int.: Frank Sinatra, Shirley McLaine, Dean Martin, Martha Hyer, Arthur Kennedy, Nancy Gates. EUA. VOSE. 136'

Vegeu el comentari del dia 3.

22:00

The Heavies:

Violent Saturday / Sábado trágico

Richard Fleischer, 1955. Int.: Victor Mature, Richard Egan, Stephen McNally, Virginia Leith, Lee Marvin, Tommy Noonan. EUA. VOSE. 90'

Tres homes arriben a un petit poble miner per atracar-ne el banc. Els preparatius del robatori es barregen amb la vida quotidiana dels habitants del poble. Una obra mestra indiscutible rodada en color i cinemascop i un dels cims del cinema negre dels anys cinquanta. «El film supera amb escreix la mera crònica de successos i posa al descobert el que està ocult més enllà de les aparences. *Violent Saturday* també destaca per la tremenda eficàcia narrativa. Malgrat que és una història coral, amb diverses accions paral·leles que conflueixen en el moment de l'atracament, una absoluta claredat domina l'exposició dels fets, no només gràcies a un guió mil·limètric i perfectament acoblat, sinó a la unió visual de les diferents escenes i línies d'acció. A diferència d'altres pel·lícules de tema similar, *Violent Saturday* no se centra en l'atracament pròpiament dit, sinó que els preparatius i les relacions entre els lladres només són una mínima part de la trama. En realitat la història recull les vides de diversos habitants de la ciutat, als quals el robatori afectarà poc o molt» (Àurea Ortiz).

Repetició el dia 9.

DIUMENGE 8

17:00

Sessió infantil:

Heikki Prepula: Contes per estar contents. Cinema d'animació finlandès

Heikki Prepula, 1982-2002. Finlàndia. SD. 60'

El periodista, dibuixant humorístic, realitzador i productor Heikki Prepula és tot un mestre en la tècnica d'animació del dibuix i paper retallat. En aquesta sessió es projecten els següents curts: *Nauris / El nap* (1982), *Pullapoika / L'homenet de massapà* (1989), *Kupperis, kapperis / Caputxeta, caputxeta* (1994), *Lentävä possu / El porquet volador* (1994), *Plumps! / Cocos!* (1997), *Kolme pukki / Les tres cabres* (2001) i *Uninen kurpitsa / La carbassa ploranera* (2002).

18:45

The Heavies:

Casino / Casino

Martin Scorsese, 1995. Int.: Robert De Niro, Sharon Stone, Joe Pesci, James Woods, Don Rickles, Alan King. EUA. VOSC. 178'

Diu Scorsese: «Tot i que no li manquen les semblances amb *Malas calles*, *Toro salvaje* i *Uno de los nuestros*, *Casino* no és realment una pel·lícula sobre la Màfia, sinó sobre gent que vivia a Las Vegas en els darrers anys de plenitud de la ciutat. Podria recordar el final del Salvatge Oest i de les ciutats frontereres cap el 1880 [...] La història de la pel·lícula és la més vella del món: algú que cava la seva pròpia fossa per orgull i perd el paradís». Joe Pesci perllonga aquí el personatge de mafios neuròtic i hiperviolent que tant rèdit li havia donat a *Goodfellas*.

22:00

El documental del mes:

Problematic s komarite i drugi istorii / El problema dels mosquits i altres històries

Andrey Paounov, 2007. Bulgària. VOSC. 80'. Projectió en Hard-disk.

Vegeu el comentari del dia 5.

DILLUNS 9

17:00

*The Heavies:***Violent Saturday / Sábado trágico**

Richard Fleischer, 1955. Int.: Victor Mature, Richard Egan, Stephen McNally, Virginia Leith, Lee Marvin, Tommy Noonan. EUA. VOSC. 90'

Vegeu el comentari del dia 7.

19:00

De Galileu a Hal, l'astronomia vista pel cinema:

Solyaris / Solaris

Andrei Tarkovski, 1972. Int.: Natalia Bondartchouk, Donatas Banionis, Youri Yavret, Anatoli Solonitsin. URSS. VOSC. 166'

Un psiquiatre és enviat a l'estació espacial que explora el planeta Solaris —en realitat, un immens oceà amb pensament— per tal de decidir si paga la pena continuar la investigació. Un film que tothom va considerar instintivament la rèplica soviètica a 2001, malgrat les diferències.

Amb la presència d'Eduard Salvador.

22:15

*The Heavies:***The Woman in the Window / La mujer del cuadro**

Fritz Lang, 1945. Int.: Edward G. Robinson, Joan Bennett, Raymond Massey, Dan Duryea, Edmond Breon. EUA. VOSC. 99'

Un home madur queda enlluernat pel retrat d'una dona que veu en un aparador. Quan la coneix s'inicià per a ell un malson horrible. Lang treballa el thriller amb càrrega psicològica, però l'enrixeix amb una fascinant mirada vers la realitat i el somni. Dan Duryea és el *heavie* de la funció. El seu aspecte fràgil i fascinant alhora li van proporcionar una gran quantitat de papers de dolent cinic que ell va saber adaptar perfectament al *western*, al cinema d'aventures i al thriller.

Repetició el dia 13.

DIMARTS 10

17:00

Francisco Regueiro:

Diario de invierno

Francisco Regueiro, 1988. Int.: Fernando Rey, Eusebio Poncela, Terelle Pávez, Francisco Algora, Rosario Flores, Lili Murati. Espanya. VE. 105'

Un curandero sospitós de practicar l'eutanàsia activa s'ha d'enfrontar al seu propi fill, ara policia, el qual, trenta anys enrere, va intentar assassinar-lo. Un film estructurat en forma de diari que el seu director ha definit com «una comèdia bàrbara valleinclanesca». «*Diario de invierno* és el revers de *Padre nuestro*, l'altra cara de la moneda, la més fosca, la més tràgica i punyent també. Al film anterior del realitzador ja veiem traçades les figures de Cain i Abel, i aquí és Cain el relator d'una història protagonitzada per ell mateix, per Abel, el seu pobre germà mort per equivocació, per Déu pare, i, fins i tot, pel colom, ara missatger de la mort. El film, entre moltes altres coses, és una presa de consciència sobre aquest costat de la consciència que no volem veure, un poema tràgic i líric sobre el *mal ditisme*» (Carlos Barbachano).

19:00

Francisco Regueiro:

Taula rodona sobre Francisco Regueiro

Organitzada per l'Associació Espanyola d'Historiadors del Cinema, participen en aquesta taula els ponents: **Jordi Colominas i Julián, José Enrique Monterde i Esteve Rimbau.** **José Pérez Perucha** actuarà com a moderador.

Duerme, duerme, mi amor

Francisco Regueiro, 1974. Int.: José Luis López Vázquez, María José Alfonso, Rafaela Aparicio, Laly Soldevila, Manuel Alexandre. Espanya. VE. 91'

A un tímid i discret professor, que és desgraciadament el matrimoni, li toca la loteria. Quan ho vol dir a la seva dona, veu com aquesta, consumida habitualment pels nervis, no deixa que badi boca. Finalment, decideix tenir-la adormida a base d'administrar-li continuament somnífers. «Una de les glòries de la comèdia espanyola: de la comèdia cal assenyalar, negra, negríssima, un pèl marciana. El fetixisme, el surrealisme carpetovetònic, les vídues, la repressió sexual, i un malèvol gust per allò mortuori conformen les entranyes d'aquesta comèdia, l'humor de la qual entronca amb la nostra més arrelada vena esperpèntica» (Jordi Batlle Caminal).

Amb la presència de Francisco Regueiro.

VO. Versió original - **VC.** Versió catalana - **VE.** Versió espanyola - **VOSC.** Versió original amb subtítols en català - **VOSE.** Versió original amb subtítols en espanyol - **SD.** Sense diàleg. Subtitulatge electrònic: SAVINEN. **Preus:** **Entrada:** 2,70 € - Carnet jove, Club d'Actors de Museu del Cinema de Girona, jubilats, aturats, carnet familiar i sessió infantil: 2 €. Membres del Club Super3, entrada gratuïta a les sessions infantils. Carnet Club TR3SC: una sola sessió 2 €, film del mes: gratuït. **Abonaments:** 50 entrades: 50 €, 10 entrades: 18 €. Les durades que s'indiquen són aproximades.

22:15

*The Heavies:***Party Girl / Chicago, año 30**

Nicholas Ray, 1958. Int.: Robert Taylor, Cyd Charisse, Lee J. Cobb, John Ireland. EUA. VOSC. 100'

Una curiosa mostra de com el melodrama subverteix el cinema negre mitjançant una redempció, la de dos personatges —un advocat i una ballarina— sotmesos a una cruel ambigüitat, fruit de la seva relació amb el món dels gàngsters. Tot i estar especialment dotat per a la comèdia, el fort temperament i el rostre prematurament envellit de Lee J. Cobb el van portar a interpretar antipàtics papers de dolent com ara en el film que ens ocupa.

Repetició el dia 16.

DIMECRES 11

17:00

Aula de cinema:

Forty Guns / Quaranta pistoles

Samuel Fuller, 1957. Int.: Barbara Stanwyck, Barry Sullivan, Dean Jagger, John Erickson, Gene Barry. EUA. VOSC. 77'

«El film és una temptativa de fer un *western* honest: l'heroi no s'enfronta als bandits si no és amb la protecció de dos o tres rifles, ni els herois ni els traidors munten a cavall, l'heroi dispara contra la dona que estima i els bandits són mostrats d'una forma realista: són delinqüents juvenils que desapareixen per l'esquena. És un film sobre la bogeria i la fi del món; la fi d'un cert món, el dels pistolers. També és una paràbola que parla de la necessitat de tenir un caràcter immens per saber perdonar. La dona, aquí, és més gran i més noble que l'home» (Samuel Fuller).

19:30

*The Heavies:***Odds Against Tomorrow / Apostando para el mañana**

Robert Wise, 1959. Int.: Harry Belafonte, Robert Ryan, Shelley Winters, Ed Begley, Gloria Grahame. EUA. VOSC. 95'

Un cantant de *nightclubs* negre assetjat pels deutes contrets amb el joc decideix, sense cap més opció, unir-se a un exconvicte racista i un antic policia corrupte per portar a terme l'atacament d'un banc. Poderós film negre revestit amb la tensió racial pròpia de l'època. Mitjançant un ritme magistral, Wise insufla el film d'un suspens inquietant, potenciat per la sensacional fotografia en blanc i negre de Joseph Brun i la inoblidable banda sonora composta pel pianista del Modern Jazz Quartet, John Lewis.

Repetició el dia 12.

22:00

Francisco Regueiro:

Amador

Francisco Regueiro, 1965. Int.: Maurice Ronet, Amparo Soler Leal, Yelena Samarina, Maruja Asquerino, María Luisa Ponte. Espanya-França. VE. 98'

Amador és un seductor que viu de les dones que mata. Condemnat a anar de ciutat en ciutat, d'amant en amant, emparat, en els seus períodes d'inactivitat, per una tieta que el malavesa com un nen, Amador intenta retornar a una llar que va poder ser la seva, però de nou s'escapoleix incapaç d'assumir la menor responsabilitat. Amador és una mena de Pascual Duarte de l'afecte, una víctima-botxí d'una educació reprimida i repressora, un venjador inconscient d'un pare —el seu— anul·lat per una mare dominant.

DIJOURS 12

17:00

El film del mes:

Some Came Running / Como un torrente

Vincente Minnelli, 1958. Int.: Frank Sinatra, Shirley McLaine, Dean Martin, Martha Hyer, Arthur Kennedy, Nancy Gates. EUA. VOSC. 136'

Vegeu el comentari del dia 3.

19:30

Francisco Regueiro:

Sor Angelina, virgen

Francisco Regueiro, 1962. Int.: María Concepción Gómez, T. Angelines Nuevo. Espanya. VE. 27'

Sor Angelina retorna a casa per vint-i-quatre hores. És el retrobament amb els seus pares, les seves germanes, les que van ser les seves amigues i algunes vivències que preferix no recordar. És, al capdavant, el retrobament amb Antonia, el seu verdader nom, el nom d'una pobra noia que somniava a fugir lluny del poble i de la seva limitada realitat.

El buen amor

Francisco Regueiro, 1963. Int.: Simón Andreu, Marta del Val, Enriqueta Carballeira, Enrique Pelayo, Chiro Bermejo. Espanya. VE. 88'

«Un estudi coherent de la generació nascuda després de la guerra, o, més clarament, les conseqüències del règim en una parella de joves universitaris. És un film de promeses, de promeses espanyols, estudiants. L'acció transcorre íntegrament a Toledo, gairebé amb ells sols, que han anat a passar el dia lluny de l'avoriment de Madrid, de la facultat, de la família, del cafè. Però, cap al tard, també a Toledo, acaben en un cafè, com sempre, sense dir-se res de nou. Ells intueixen l'escapada com un alliberament. I és mentida. El seu alliberament d'una sèrie de convencionalismes i falsedats radica dins seu. Tanmateix, són incapaços d'adonar-se'n perquè no els han educat per això.» (Francisco Regueiro).

22:00

*The Heavies:***Odds Against Tomorrow / Apostando para el mañana**

Robert Wise, 1959. Int.: Harry Belafonte, Robert Ryan, Shelley Winters, Ed Begley, Gloria Grahame. EUA. VOSC. 95'

Vegeu el comentari del dia 11.

DIVENDRES 13

17:00

*The Heavies:***The Woman in the Window / La mujer del cuadro**

Fritz Lang, 1945. Int.: Edward G. Robinson, Joan Bennett, Raymond Massey, Dan Duryea, Edmond Breon. EUA. VOSC. 99'

Vegeu el comentari del dia 9.

19:30

*The Heavies:***North by Northwest / Con la muerte en los talones**

Alfred Hitchcock, 1959. Int.: Cary Grant, Eva Marie Saint, James Mason, Jessie Royce Landis, Leo G. Carroll, Martin Landau. EUA. VOSC. 136'

Un enfeinat home de negocis és confós amb un agent d'espionatge nord-americà per part d'una perillosa banda d'agents enemics. El problema és que l'agent, en realitat, no existeix, però al govern americà li convé mantenir l'equivocació. Això representarà un munt de problemes per a l'home, un personatge interpretat meravellósment per Cary Grant. És el film que va donar a conèixer Martin Landau, que encarnava l'inquietant secretari del no menys inquietant James Mason.

Repetició el dia 14.

22:00

Francisco Regueiro:

Madregilda

Francisco Regueiro, 1993. Int.: Juan Echanove, José Sacristán, Barbara Auer, Kamel Cherif, Fernando Rey, Juan Luis Galiardo. Espanya-França-Alemanya. VE. 117'

«Sobretot de *Madregilda*, cal destacar-ne dos aspectes fonamentals. Un, el seu menyspreu olímpic per les normes de la narració a l'ús i la seva opció per una estructura coherent amb el to oníric de la trama. Dos, la seva radical negació a cercar l'adhesió de l'espectador: en un film on tots són dolents, al públic li resultarà difícil sentir empatia amb algun d'ells. La pel·lícula suposa un abismal salt qualitatiu en la configuració del personatge Francisco Franco a la pantalla: és *Madregilda* la visió més corrosiva i demolidora del dictador en la intimitat —i també del franquisme quotidià— que mai no ha donat el cinema espanyol. Narrada com si d'un malson agredolç es tractés, la pel·lícula mostra l'insòlit entorn íntim del dictador. És aquest "caudillo" invencible un ésser complex, fet per igual amb els reflexes de l'estadista que avalua l'oportunitat política dels acudits que es fan d'ell que amb els desitjos d'un nen. A aquest personatge de notable ambigüetat li atorga Juan Echanove una consistència excepcional. Malgrat tot, cal afegir, amb l'inconvenient d'una sola visió, que conté alhora alguns dels millors diàlegs que s'han escrit al cinema espanyol en els darrers anys» (Mirito Torreiro).

DISSABTE 14

17:00

*The Heavies:***North by Northwest / Con la muerte en los talones**

Alfred Hitchcock, 1959. Int.: Cary Grant, Eva Marie Saint, James Mason, Jessie Royce Landis, Leo G. Carroll, Martin Landau. EUA. VOSC. 136'

Vegeu el comentari del dia 13.

Sessions Aula de Cinema: Entrada preferent per a alumnes de centres concertats, fins a 10 minuts abans de començar la sessió. **Projeccions:** Cinema Aquitània. Avinguda Sarrià, 33. 08029 Barcelona — Telèfon 93 410 75 90 — Metro: Hospital Clinic (L5) — Autobusos: 6, 7, 15, 27, 32, 33, 34, 41, 54, 59, 63, 66, 67, 68, N3. **Oficines i Biblioteca:** Portal de Santa Madrona 6-8. 08001 Barcelona. Tel. 93 316 27 80. **Arxiu:** Gran Via de les Cortes Catalanes, 184. 08038 Barcelona. Telèfon: 93 298 82 60. [filmoteca.cultura@gencat.cat](http://www.gencat.cat/cultura/jcic/filmoteca), <http://www.gencat.cat/cultura/jcic/filmoteca>

19:30

Francisco Regueiro:

Carta de amor de un asesino

Francisco Regueiro, 1972. Int.: Serena Vergano, José Calvo, Rosa María Mateo, Manuel Tejada, José Luis López Vázquez. Espanya. VE. 87'

Un home massacrà una cafeteria sencera en un acte final de desesperació. Un acte atropat provocat per una insatisfacció personal absoluta i una existència consumida per la mediocritat de la vida provincial. Aquest assassí ha escrit una delicadíssima carta d'amor a la directora de la biblioteca municipal, una dona d'uns trenta anys, respectable i distant, que es refugia en la solitud, intentant escapar d'una relació absurda. «Document poètic sobre la solitud, escrit en absoluta solitud, *Carta de amor de un asesino* és una de les pel·lícules més personals de Regueiro, aquella que tal vegada ens apropa a alguns dels seus inquietants guions encara inèdits» (Carlos Barbachano).

21:45

*The Heavies:***Unforgiven / Sense perdó**

Clint Eastwood, 1992. Int.: Clint Eastwood, Gene Hackman, Morgan Freeman, Richard Harris, Frances Fisher, Saul Rubinek. EUA. VOSC. 130'

Quan Clint Eastwood ja era considerat un autor per part de la crítica, va rebre la definitiva sagració dins de la indústria amb els quatre Oscars obtinguts amb aquest *western* crepuscular. En paraules del mateix director, «el film és una reflexió sobre la violència i les conseqüències que pot generar, no tan sols per a les víctimes sinó també per als executors». Gene Hackman interpreta Bill Dagget, un expistol convertit en xèrif que aplica la seva pròpia llei amb un gust desmesurat per l'abús de poder. Un personatge carregat de matisos que li va valer l'Oscar al millor actor de repartiment i un dels millors papers de la seva vida.

Repetició el dia 17.

DIUMENGE 15

17:00

Sessió infantil:

Le renard et l'enfant / Una amistat inoblidable

Luc Jacquet, 2007. Int.: Bertille Noël-Bruneau, Isabelle Carré, Thomas Laliberté. França. VC. 98'

Un matí de tardor, en un recolze del camí, una nena veu un guillot. Aquesta visió la fascina i, deixant enrere totes les seves pors, se'n va a cercar-lo. Per un instant, les barreres que separen la nena de l'animal desapareixen. D'aquesta manera, comença el relat d'una amistat sorprenent. Gràcies al guillot la nena descobreix un entorn salvatge i secret. I comença una aventura que li canviarà la vida i la visió del món. L'autor d'*El viatge de l'emperador* ens ofereix un altre film bellíssim, rodat en racons incomparables dels boscos francesos.

19:30

El film del mes:

Some Came Running / Como un torrente

Vincente Minnelli, 1958. Int.: Frank Sinatra, Shirley McLaine, Dean Martin, Martha Hyer, Arthur Kennedy, Nancy Gates. EUA. VOSC. 136'

Vegeu el comentari del dia 3.

22:00

*The Heavies:***The Cooler / The Cooler**

Wayne Kramer, 2003. Int.: William H. Macy, Alec Baldwin, Maria Bello, Shawn Hatosy, Ron Livingston, Paul Sorvino. EUA. VOSC. 106'

Una barreja esplèndida de *thriller* i melodrama que narra la història d'un personatge malstruït i fracassat, a qui el propietari d'un casino de Las Vegas ofereix feina per tal que capgiri la sort dels jugadors que passen per una bona ratxa. La sort o, millor dit, la mala sort del protagonista funciona com una metàfora en aquest joc de manipuladors de les vides dels altres. Un retrat de la solitud, la infelicitat i l'abandonament que esdevé una reflexió sobre el poder que tenim les persones per canviar les nostres vides. Segons el director Wayne Kramer, Alec Baldwin, nominat a l'Oscar com a millor actor de repartiment, «va entendre immediatament el personatge de Shelly, intuïa coses complexes com els remordiments que podria tenir, o coses simples com la roba que podria posar-se. Shelly és el costat nerviós, perillós d'Alec Baldwin, com el seu personatge a *Glenngary Glen Ross*, i l'interpreta com el clàssic home dur dels anys cinquanta i seixanta, com Robert Mitchum o Lee Marvin».

Repetició el dia 19.